

UITSPRAAK

Het College van Beroep voor de Examens van de EUR, verder te noemen: het college, heeft op 12 februari 2018 uitspraak gedaan op het beroep van

....., hierna: appellant,

welk beroep was gericht tegen

de beslissing van 24 oktober 2017 van de examencommissie **Geneeskunde**, hierna: verweerder.

I. Ontstaan en loop van het geding

Appellant heeft bij e-mail van 30 oktober 2017, door het college op 30 oktober 2017 ontvangen, beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerder van 24 oktober 2017, waarbij verweerder de serie 2 coschappen Psychiatrie en Neurologie ongeldig heeft verklaard. Op 23 november 2017 ontving het college het verweerschrift. Appellant heeft bij brief van 5 december 2017 gerepliceerd. Verweerder heeft bij brief van 11 januari 2018 gedupliceerd. Op 27 januari 2018 heeft appellant zijn beroepschrift aangevuld.

Het beroep is behandeld ter openbare zitting van het college op 12 februari 2018. Appellant is ter zitting verschenen en werd vertegenwoordigd door Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door en, respectievelijk lid en secretaris.

II. Motivering

1. Appellant voert - samengevat - aan dat hij vanwege de e-mailberichten van het Onderwijs Service Centrum (hierna: OSC) - waarbij hij werd ingedeeld in de serie 2 coschappen - het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontlenen dat hij mocht deelnemen aan de serie 2 coschappen Psychiatrie en Neurologie.

Appellant voert aan dat hij tijdens het serie 1 coschap Inwendige Geneeskunde vanwege alle druk niet optimaal heeft kunnen presteren. Zijn beoordelaar zou hem echter ervan hebben verzekerd dat hij het coschap heeft behaald en hem slechts op 1 component onvoldoende zou hebben beoordeeld. Bij de beoordeling bleek dat niet 1 maar 2 componenten onvoldoende zijn beoordeeld waardoor appellant het coschap niet heeft behaald. Appellant voert aan dat uit de gesprekken en de mailwisseling met de beoordelaar van dit coschap dient te worden opgemaakt dat de beoordelaar het coschap niet onvoldoende wilde beoordelen en dat het coschap derhalve als behaald dient te worden beschouwd. Desgevraagd licht appellant ter zitting toe dat hij destijds geen beroep heeft ingediend tegen de beoordeling van het coschap Inwendige Geneeskunde omdat hij zich geïntimideerd voelde door verweerder. Appellant voert aan dat het niet tijdig indienen van een beroep tegen de beoordeling, het college niet in de weg staat om een uitspraak te doen in deze kwestie. Appellant verwijst naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State d.d. 23 november 2016.

Appellant licht toe dat hij op 8 februari 2017, nadat zijn eerste verzoek werd afgewezen, wederom een verzoek heeft ingediend om het coschap Inwendige Geneeskunde aan het einde van de reguliere coschappen te herkansen zodat hij

kon starten met de serie 2 coschappen, waaronder Psychiatrie en Neurologie. Op dit verzoek zou appellant geen reactie hebben ontvangen van verweerder.

Appellant voert aan dat wanneer een coassistent een coschap niet heeft behaald, hij een e-mailbericht ontvangt van OSC dat hij uit de planning is gehaald. Echter, appellant ontving over een aantal maanden drietal e-mailberichten van OSC dat hij ingepland was voor serie 2 coschappen. Appellant betoogt dat hij op basis van de berichten het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontlenen dat zijn verzoek door verweerder is gehonoreerd en dat hij deel mocht nemen aan de serie 2 coschappen. Dit werd volgens appellant bevestigd door het ontbreken van een afwijzend besluit van verweerder op zijn verzoek en het ontbreken van een planning voor het coschap Inwendige Geneeskunde. Tevens werd appellant ingepland voor de MAK toetsen, werd alles bij de coschappen goed geregeld (inclusief bevoegdheden) en werden zijn resultaten in Osiris geregistreerd. Derhalve kan volgens appellant niet worden gesproken over een administratieve fout. Appellant acht verweerder niet bevoegd de twee coschappen ongeldig te verklaren nu deze coschappen voldoende zijn beoordeeld door de examinatoren.

Appellant voert aan dat het bericht van het OSC om direct te stoppen met het coschap Neurologie voor hem als een verrassing kwam. De coördinator van het ziekenhuis waar hij op dat moment het coschap liep, liet appellant het coschap afronden en stuurde een aanbevelingsbrief naar verweerder. Ook zijn persoonlijke coach heeft een aanbevelingsbrief gestuurd aan verweerder.

Appellant doet een beroep op de hardheidsclausule; het bestreden besluit acht appellant onredelijk en onbillijk. Appellant is van mening dat uit niets blijkt dat verweerder de hardheidsclausule in de beoordeling heeft betrokken. Appellant stelt zich op het standpunt dat hij tijdens de serie 2 coschappen heeft laten zien dat hij op alle componenten vooruit is gegaan en dat hij in staat is de serie 2 coschappen met goed gevolg (eindcijfer 7) af te ronden. Volgens appellant ondervindt hij de negatieve gevolgen van een fout die voor rekening dient te komen van verweerder; door het bestreden besluit loopt appellant meer dan zes maanden studievertraging en daarnaast brengt het besluit negatieve financiële consequenties voor appellant met zich mee.

2. Verweerder betoogt - samengevat - dat appellant onrechtmatig twee coschappen uit serie 2 heeft gelopen en dat deze resultaten derhalve ongeldig dienen te worden verklaard.

Dat het coschap Inwendige Geneeskunde als voldoende dient te worden beschouwd en de beoordeling onrechtmatig tot stand is gekomen vanwege de toezegging van zijn beoordelaar betwist verweerder. De beoordelaar heeft twee discipline overstijgende rollen/componenten 'Beneden niveau' beoordeeld. Had de beoordelaar het coschap niet onvoldoende willen beoordelen dan had het op haar weg gelegen om verweerder hierover te informeren. Dit is niet gebeurd. Verweerder is van mening dat met betrekking tot dit onderdeel het beroep niet-ontvankelijk dient te worden verklaard nu student niet tijdig een beroep heeft ingediend tegen de beoordeling en daarmee de beoordeling in rechte vaststaat.

In de Onderwijs- en Examenregeling Master 2016-2017 (hierna: OER) is opgenomen dat coassistenten alle coschappen van serie 1 dienen af te ronden alvorens zij kunnen starten met serie 2 coschappen. Daarnaast dienen coassistenten deel te nemen aan de Witte Jas Ceremonie, waarin stil wordt gestaan bij het leerproces en ontwikkeling tot professioneel en integer arts, of bij verhindering een vervangend opdracht in te leveren.

Ter zitting licht verweerder toe dat het doorlopen van de coschappen in de juiste volgorde van essentieel belang is; serie 1 coschappen vormen de basis en het is onacceptabel dat een coassistent de gespecialiseerde coschappen doorloopt zonder eerst de basis onder de knie te hebben.

Verweerder is van mening dat appellant als coassistent die ruim zes jaar meedraait binnen het Masteronderwijs, had kunnen en moeten weten dat het niet is toegestaan om aan serie 2 coschappen te beginnen voordat de serie 1 coschappen met voldoende resultaat zijn afgerond. Dit blijkt ook uit de verzoeken die appellant bij verweerder heeft ingediend om hem bij wijze van uitzondering toegang te verlenen tot de serie 2 coschappen. Deze verzoeken heeft verweerder afgewezen; tijdens het gesprek op 9 januari 2017, in het gespreksverslag van 12 januari 2017 en laatstelijk bekrachtigd bij brief van 21 februari 2017. Dat appellant het besluit niet zou hebben ontvangen betwist verweerder; verweerder geeft aan geen reden te hebben om aan te nemen dat het besluit appellant niet (tijdig) heeft bereikt. Verweerder voert aan dat appellant bovendien uit het gesprek met verweerder op 9 januari 2017 en het gespreksverslag verzonden op 12 januari 2017 had kunnen afleiden dat hij geen toegang zou krijgen tot serie 2 coschappen voordat hij het coschap Inwendige Geneeskunde heeft afgerond. Daarnaast had het op de weg van appellant gelegen om verweerder actief te benaderen om te vragen waar het besluit op zijn verzoek blijft en wanneer hij kan starten met het coschap Inwendige Geneeskunde.

Dat verweerder onbevoegd is om de coschappen ongeldig te verklaren en de resultaten in Osiris te verwijderen betwist verweerder; in artikel 7.8 OER is opgenomen dat een resultaat die ten onrechte in Osiris is opgenomen na toestemming van verweerder kan worden gewijzigd. Voor een overzicht van de sanctiemogelijkheden van verweerder verwijst verweerder naar artikel 5.3 Regels en Richtlijnen 2017-2018.

Verweerder bevestigt dat door het OSC onterecht e-mailberichten zijn verstuurd over de planning van de serie 2 coschappen. Echter, uit de e-mailberichten had appellant niet kunnen opmaken dat zijn verzoek door verweerder is gehonoreerd. Verweerder is van mening dat de fout van OSC een administratieve of communicatieve fout is waar appellant geen rechten aan mocht ontlelen omdat appellant op de hoogte is van de werkwijze van verweerder en dat verweerder en OSC twee verschillende instanties zijn. Verweerder verwijst in dit kader naar een uitspraak van het CBE van 24 februari 2014 (zaaknummer 13.212).

Dat appellant het gerechtvaardigd vertrouwen kon ontlelen aan de e-mailberichten van OSC omdat hij altijd goed ingepland stond voor de coschappen betwist verweerder; appellant werd bij de ICK week van het coschap Psychiatrie gewezen op het feit dat hij niet op de lijst staat. Appellant is hierop aangesproken maar heeft desondanks zonder bij verweerder te informeren, de ICK week gevolgd en de daaropvolgende coschap Psychiatrie.

Verweerder voert aan dat het coschap Inwendige Geneeskunde een struikelcoschap vormt voor appellant; appellant heet het coschap al vier keer zonder goed gevolgd gelopen. Dat de ontstane studievertraging door verweerder zou zijn veroorzaakt betwist verweerder derhalve. Verweerder is van mening dat de studievertraging en financiële consequenties niet verweerder aan te rekenen zijn.

Verweerder ziet ook geen aanleiding voor toepassing van de hardheidsclausule; volgens verweerder zijn er geen bijzondere specifieke omstandigheden naar voren gebracht om de hardheidsclausule toe te passen. Verweerder heeft volgens appellant willens en wetens deelgenomen aan de serie 2 coschappen met het risico dat de coschappen ongeldig worden verklaard; dit wordt volgens verweerder bevestigd door de overlegde WhatsApp-Conversatie met een derde. Daarnaast heeft appellant het coschap Neurologie afgerond terwijl hem werd medegedeeld dat hij onrechtmatig het coschap liep en heeft hij zonder aangemeld te zijn hiervoor ten onrechte zich gevoegd bij de ICK weken van de coschappen Gynaecologie en Verloskunde.

Appellant heeft bovendien niet deelgenomen aan de Witte Jas ceremonie, ook niet nadat hij hierop is gewezen op 14 juni 2017.

3. Het college overweegt naar aanleiding van de gedingstukken en hetgeen ter zitting naar voren is gekomen als volgt.

Vasstaat dat in artikel 6.2 lid 3 sub a van de OER is opgenomen dat coassistenten alle coschappen van serie 1 dienen af te ronden alvorens zij kunnen starten met serie 2 coschappen. Ook dienen coassistenten op grond van artikel 6.2 lid 3 sub b van de OER deel te nemen aan de Witte Jas Ceremonie, of een vervangend opdracht in te leveren voor toegang tot de serie 2 coschappen. Niet in geding is dat appellant de serie 1 coschappen niet heeft afgerond en niet heeft deelgenomen aan de Witte Jas ceremonie.

Het college ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder bij afweging van de betrokken belangen in redelijkheid heeft kunnen besluiten de serie 2 coschappen Psychiatrie en Neurologie ongeldig te verklaren.

Het college overweegt ten aanzien van de beoordeling van het coschap Inwendige Geneeskunde als volgt. Het college stelt vast dat de beroepstermijn reeds is verstrekken. Desgevraagd stelt appellant dat hij destijds geen beroep heeft ingediend omdat hij zich geïntimideerd voelde door verweerder. Noch uit de inhoud van het dossier noch uit het verhandelde ter zitting wordt deze stelling gestaafd. Het college ziet derhalve geen aanleiding reden de termijnoverschrijding verschoonbaar te achten. Het besluit is dan ook in rechte onaantastbaar. Reeds hierom heeft het college geen aanleiding gezien in het betoog van appellant dat hij een voldoende voor het coschap had moeten krijgen.

Het college is van oordeel dat het voor appellant duidelijk had moeten zijn, althans duidelijk had behoren te zijn dat de e-mailberichten van OSC een kennelijke vergissing betreffen, temeer nu de e-mailberichten niet zijn verstuurd door verweerder maar door een instantie die niet bevoegd is te beslissen over toelating tot de serie 2 coschappen. Het college is van mening dat de fout van het OSC een administratieve fout betreft, waaraan appellant evenwel niet de verwachting heeft mogen ontlenen dat hij de serie 2 coschappen mocht volgen. Het betoog dat geen sprake is geweest van een administratieve fout faalt.

Hierbij neemt het college in aanmerking dat verweerder het verzoek tot deelname aan serie 2 coschappen bij bestreden besluit van 21 februari 2017 heeft afgewezen. Naar het oordeel van het college had het in de omstandigheden van het geval op de weg van appellant gelegen om zich te laten informeren hoe de e-mailberichten van OSC zich verhouden tot het eerdere besluit van verweerder. Temeer omdat niets erop wees dat het eerdere besluit achterhaald was of anderszins was ingetrokken.

Ter zitting heeft appellant aangevoerd dat hij het besluit van 21 februari 2017 - waarin zijn verzoek tot deelname aan serie 2 coschappen werd afgewezen - niet heeft ontvangen. Het college is van oordeel dat appellant onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat hij onbekend was met (de inhoud van) het besluit. Dit blijkt volgens het college onder meer uit de WhatsApp-conversatie - waarvan appellant de authenticiteit heeft erkend - waaruit kan worden afgeleid dat appellant bekend was met het bestreden besluit. Het college overweegt dat het op de weg van appellant had gelegen om bij het ontbreken van een besluit van verweerder op zijn verzoek en het ontbreken van een planning van het coschap Inwendige Geneeskunde - gelet op de ervaring van appellant met de werkwijze van verweerder - actief te informeren bij verweerder naar de stand van zaken. Hierbij neemt het college tevens in aanmerking dat appellant uit het gesprekverslag van 12 januari 2017 had kunnen afleiden dat zijn verzoek niet zou worden gehonoreerd.

Het betoog van appellant dat hij een gerechtvaardigd vertrouwen heeft kunnen ontlenen aan de e-mailberichten van OSC faalt derhalve.

De stelling van appellant dat verweerder niet bevoegd zou zijn om de coschappen ongeldig te verklaren, faalt. Het betreft hier naar het oordeel van het college niet het wijzigen van een beoordeling, maar het herstellen van een administratieve fout.

Gelet op het vorenstaande heeft verweerder naar het oordeel van het college, zich terecht op het standpunt gesteld dat de administratieve fout van OSC niet tot het oordeel kan leiden dat, om in weerwil van de bepalingen in de OER, de serie 2 coschappen Psychiatrie en Neurologie geldig dienen te worden verklaard. Het college neemt daarbij in beschouwing dat appellant ook niet heeft deelgenomen aan de verplichte Witte Jas ceremonie. Wat betreft het door appellant gedane beroep op de hardheidsclausule geldt dat verweerder voorts terecht geen aanleiding heeft gezien voor het oordeel dat het ongeldig verklaren van de coschappen leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

III Uitspraak

Het college verklaart het beroep van appellant niet-ontvankelijk voor zover gericht tegen de beoordeling van het coschap Inwendige Geneeskunde, en voor het overige ongegrond.

Voor een proceskostenveroordeling bestaat naar het oordeel van het college geen aanleiding.